वर्ष्म दिवः। नाभा पृथिव्याः। यथायं यजमानो नरिष्येत्। देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। तस्याꣳ सुपर्णावधियौ निविष्टौ। तयोर्देवानामधिभागधेयम्। अपजन्यं भयन्नुद। अपचक्राणि वर्त्तय॥ गृहꣳ सोमस्य गच्छतम्। न वा उवेतन्म्रियसे नरिष्यसि। देवाँ इदेषि पथिभिः सुगेभिः। यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तत्र त्वा देवः सविता दधातु॥ १४॥

ब्रह्मणो योनिरꣳहसः पङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षाय यादित्यो दीक्षया दीक्षितस्तया त्वा दीक्षया दीक्षयाम्योषधयो दीक्षाद्यौस्त्वा दीक्षमाणमनदीक्षतामपचितिश्चाक्षितिरुत्तरस्मिन्गमेयं दिशः पाद आदित्यवतीं वर्त्तय पञ्च च॥ अनु० ७॥

अष्टमोऽनुवाकः।

यदस्य पारे रजसः। शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति द्विषः। अग्ने वैश्वानर स्वाहा। यस्माद्भीषा वाशिष्ठाः। ततो नो अभयं कृधि। पजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड। नमो रुद्राय मीढुषे। यस्माद्भीषा न्यषदः। ततो नो अभयं कृधि॥ १॥